

fra sagens forelæggelse for amtet. Amtet er dog, såfremt den indlagte har begæret sagen forelagt for retten i medfør af bestemmelsen i § 52, stk. 3, berettiget til at udsætte sin afgørelse, indtil der er faldet endelig dom i sagen. Der vil under et anstaltsophold kunne træffes beslutning af amtet om overflytning til en anden institution af ovennævnte art, hvis det skønnes ønskeligt af behandlingsmæssige grunde.“

Som nyt stk. 5 tilføjes:

„Stk. 5. Hvis en erhvervs- og subsistensløs person selv har anmodet om optagelse i arbejdsanstalt, forelægges spørgsmålet om pågældendes forbliven i anstalten ikke for amtmanden, medmindre et socialt udvalg, politiet, anstaltens bestyrelse eller vedkommende selv fremsætter begæring herom.“

Til § 322.

Paragraffen udgår.

Til § 323.

I 1. pkt. ændres „§§ 321-22“ til „§ 321“, og i 2. pkt. ændres ordene „arbejdskoloni, arbejdsanstalt eller tvangsarbejdsanstalt“ til „arbejdsanstalt eller arbejdskoloni“.

Til § 327.

I 2. pkt. udgår ordet „tvangsarbejdsanstalt“.

§ 2.

Denne lov træder i kraft den 1. april 1960, således at de i §§ 70 A og 71 fastsatte regler for ydelse af refusion første gang har virkning for den refusion, der ydes for finansåret 1960-61.

Bemærkninger til lovforslaget.

Lovforslaget bygger på en i februar 1959 afgivet betænkning af det i 1948 nedsatte udvalg angående forsorgen for de i forsorgslovens kapitler XXIV-XXVII omhandlede personer, og hermed har det nævnte udvalg afsluttet sit arbejde.

Udvalgets opgave var at iværksætte en nærmere undersøgelse af den kritik, der fra forskellig side var fremsat mod de foranstaltninger, som efter den gældende lovgivning kunne anvendes med hensyn til arbejdsmodvillige personer, alkoholister, løsgængere og i øvrigt personer, som viser asociale træk.

Om udvalgets arbejde i den forløbne tid og om de tidligere afgivne betænkninger gives der oplysning i indledningen til den nu foreliggende betænkning af februar 1959.

Denne sidste betænkning beskæftiger sig med de centrale spørgsmål vedrørende den almindelige anstaltsforsorg og de hertil knyttede problemer. I tilslutning hertil indeholder betænkningen udkast til forslag om ændringer af de herhenhørende bestemmelser i forsorgsloven.

I sin betænkning har udvalget påpeget vanskelighederne ved gennem forebyggende foranstaltninger at modvirke den sociale deroute, der slutter med arbejdsanstaltsophold. Udvalget fremhæver imidlertid betydningen af, at de relevante organer og institutioner udfolder effektive resocialiseringsbestrebelsler. Der peges herunder særlig på den indsats, der kan ydes gennem socialkontorerne,

idet man herved også gør opmærksom på værdien af den fra enkelte større kommuner kendte sociallægeordning.

For det klientel, for hvilket anstaltsforsorg stadig må anses for påkrævet, lægger udvalget afgørende vægt på, at der *finder en udbygning sted af behandlingsmulighederne* inden for denne forsorg, og der stilles forslag om en hertil sigtende ændring af forsorgsloven. Det kan i denne forbindelse bemærkes, at der senere — på grundlag af forslag herom i en anden af udvalget afgivet betænkning — ligeledes kan forventes fremsat lovforslag angående udbygning og ændring af reglerne om forsorgen for de alkoholidende.

Udvalgets forslag med hensyn til ændring af behandlingsmulighederne vil ikke medføre radikale omlægninger af den bestående institutionsforsorg. Udvalget er af den opfattelse, at det relativt lille klientel ikke finansielt kan begrunde en fuldstændig omlægning af anstaltsforsorgen. Det forudsættes derfor, at man også fremtidig i hovedsagen skal anvende de bestående anstalter, således at den fornødne udbygning med henblik på den foran nævnte forbedring af behandlingsmulighederne sker inden for disses rammer. Der må herved bl. a. lægges større vægt end hidtil på den socialpsykiatriske behandling, således at der ansættes forsorgsmedarbejdere og endvidere til et par af arbejdsanstalterne knyttes et mere omfattende